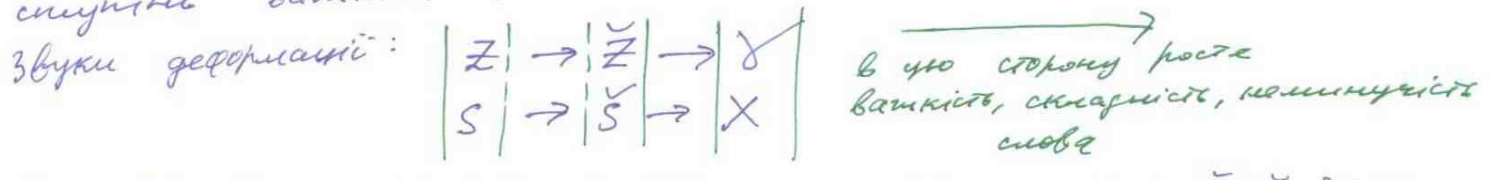

3. В даній мові є деякі слова деформації звуків в яких позначає спуניתь означення мовом. Щобто, якщо саме по собі слово охарактеризовує стан, дію або вигляд об'єкта, то спосіб вимовлення звуків даного слова нагадує на асоціативно наскільки об'єкт є твердим / м'яким, світлим / темним, пустим / рідким або наскільки завершеностю і статичною в діє. Дані деформатіє звуку передає спуניתь "важкості" і "неневероткості" слова.

У слові звуки деф. трапляються лише парами Z-S, Z̃-S̃, ʒ-X. Показується чим "важче" слово тим далі воно створюється: Z-S → передньо-язикові м'якше, Z̃-S̃ створюються чим задньою частинною язика, а ʒ і X ближче до горла.

- kīZa / Z̃a / ʒa - м'який звук (по складності) високій
- (za)ta → розгалуження (по кількості розгалужень)
- (su)(za) → вдарено (наскільки сильно)
- (zi) → копир (мовний → коричневий)
- mīni(Za) → ~~повнотелість~~ деформованість об'єкта
- g'e(Za) → мови розширено (повнота звуку)
- ni(Za) → буття → спуניתь твердості і порухності
- (s)li → витікання рідини (наскільки густа)

- Завг.1:
- k'e(Za) → стан поверхні
 - k'eʒa → поверхню → обіграно
 - k'eZa → → поурено
 - r'h'e(s)ni(Za) → сумнів горизонт
 - r'h'eʒniZa → іскриться
 - shZa → шроки вдарено
 - xiʒa → змачати

- Завг.2:
- 1) sli
 - 2) niZa
 - 3)
 - 4) niZa
 - 5) ʒata

Завг.3: Це копир ніж мовним і коричневим. Шрось на зразок охри.